

Laiķraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CELŠ

Redakcija Livānos, Rīgas iela 33. Tālruņi: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Dārbaļaužu deputatu padomes organs

N 133 (1084)

Otrdien, 1957. g. 12. novembrī

8. gads

Vairāk uzmanības dzīvokļu celtniecībai un remontam

Lielu prieku un apmierinājumu katra cilvēka dzīvē sagādā tas, ka pēc raženi nostrādātas darba dienas viņš var pavadīt atpūtu mājīgā dzīvoklī savas ģimenes vičū. Labi dzīves apstākļi veicina arī sekmes darbā. Tāpēc arī saprotamas mūsu Komunistiskās partijas un Padomju valdības rūpes par tautas labklājību.

Sogad partija un valdība izvirzījusi uzdevumu — tuvākos 10—12 gados pilnīgi likvidēt dzīvokļu trūkumu mūsu Dzimtenē. Lielus uzdevums gulstas uz mūsu celtniekiem, tāpat uzņēmušiem un iestādēm, jo lēmumā norādīts, ka dzīvokļu celtniecība jāatbalsta visiem.

Pēdējos septiņos gados mūsu rajonā dzīvokļu fonds no 20512 m² 1950. gada pieaudzis līdz 35952 m² 1957. gada. Pilsētas komunalo dzīvokļu platība pēckara gados pieauga par apmēram 600 m². Spīta rūpniecība, rajona rūpkombinats un kūdras fabrika sāvēm strādniekiem arī uzcēluši vairākas dzīvojamās mājas. Taču lielāko daļu apdzīvojamās plātības nodevuši ekspluatācijā individualie ģimenes mājiņu celtnieki.

Arvien plašāka izvēršas jaunu māju un skolu celtniecība rajona kolchozās. Skaists kolchoza ciemats veidojas kolchozā „Padomju Latvija”, Vorošilova vārdā nosauktajā artelī, kolchozā „Nākotne” un citos. Reizē ar jauniem dzīvokļiem lauku darbaļaudis saņem elektību, ko ražo pašu iekārtotās kolchozu elektrostacijas.

Izplūdīsim partijas un valdības izstrādāto grandiozo programu dzīvokļu celtniecībā! — teikts PSKP CK Aicinājumos Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienā. Un visi mūsu rajona celtniecības darbaļaudis, atsaucas šim aicinājumam, vēlas strādāt labāk, ātrāk. Tajā pašā laikā tiek izvirzītas dibinātās prasības, lai rajona vadošās iestādes, organizacijas, patēriņtāju biedrība labāk apgādātu rajona celtniecību ar būvmaterialiem.

Šīs prasības patiešām ir pamatootas. Pašlaik celtniekiem kā pilsētā, tā laukos lielas grūtības ar cementa, kieģeļu un jumta seguma iegādi. Ja nu kaut eik vēl var attaisnot fondēto celtniecības materialu kā cementa, šifera, ugunsdrošo kieģeļu un līdzīgu celtniecības materialu trūkumu, tad nekādi to nevar attiecināt uz celtniecības kaļķiem, jum-

ta skaidām, māla kieģeļiem, granti un citiem, kam izejvielas atrodamas tepat mūsu rajonā. Bet eik daudz jumta skaidu šogad pārdeviš iedzīvotājiem rajona rūpkombinātājiem? To pat nepietiek esošo veco māju remontam. Līdzīgs stāvoklis arī ar kokmaterialiem. Nav neviens rajonā padomājis par celtniecības grants karjera atrašanu un iekārtošanu izmantošanai tuvu pilsētai.

Jau gadu kā vairākos mūsu republikas rajonos strādā starprajonu un starpkolchozu celtniecības organizācijas. Par šo celtniecības organizāciju lietderību lauku rajonos pārliecīnājusies ne tikai to rajonu iedzīvotāji, kur tās strādā, bet arī mūsu rajona pārstāvji, kas bija izbraukuši uz Dobeles rajonu.

Starpkolchozu celtniecības organizācijas radīšana rajonā koncentrētu kolchozu celtniecību, līdzekļus un būvmaterialus, tā rastu plašas iespējas celtniecības mehanizācijai, kā pašlaik trūkst mūsu rajona kolchozās. Runājot par jaunu māju un saimniecības ēku celtniecību, nevar nerunāt par jau uzzcelto saglabāšanu, to remontu. Ne visur, ne visi atbildīgie darbinieki, māju iedzīvotāji piendēcīgi sargā un rūpējas par to, lai uzcēlā ēka kalpotu bez remonta desmitiem gadu. Lūk, var minēt piemērus, kuri liecina, ka par sīko tekošo remontu tiek domāts maz. Līvānos, Rīgas ielā 63 ir komunālā dzīvojamā māja. Jau vairāk kā pus gada ēkas ielas puse virs otrā stāva izlūzis apmetums. Rudens tītus ūdens tek aiz apmetuma. Mirkst koka siena un apmetums.

Tagad tas vēl turas. Bet kas notiks, kad sāks salt? Apmetumu spiedis no sienas nost, tas nokritīs arvien lielākā platībā. Tur, kur sākumā vajadzēja sīkajam remontam izlietot nedaudz līdzekļu, vēl pēc pusgada tas prasīs jau tūkstošus. Līdzīgs stāvoklis arī komunālā ēkā Komjaunatnes ielā 2 un daudzās citās. Esošo ēku saglabāšanai jāveltī vairāk uzmanības un esošo trūkumu novēršanā jāieslēdzas visiem iedzīvotājiem.

Dzīvokļu celtniecība rajonā vēl vairāk jāpaplašina, jārod jaunas iespējas celtnieku apgādei ar nepieciešamajiem celtniecības materiāliem un pilnīgi jānodrošina to prasības pēc tiem būvmaterialiem, kas aug mūsu mežos, guļ mūsu rajona zemes dzīlēs.

Lielā Oktobra 40. gadadienās svīnības Livānos

... 6. novembra vakars. Paspozi apgaismoto Rīgas ielu pilsētas darbaļaudis steidzas uz svīnīgo sēdi Kulturas nama.

Kulturas nama zāle svētku rotā. Uz skatuves V. I. Lenīna un Kārla Marks portreti. Pulksten divdesmitos prezidentājs b. Bravins atklāj Oktobra revolūcijas 40. gadadienai veltīto svīnīgo sēdi. Zāli pāršale PSRS un Latvijas PSR

dījā vietas ieņem rajona sabiedrisko organizāciju pārstāvji, revolucionari. Rajona darbaļaužu deputatu Padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Braslavecs.

Pēc svīnīgās sēdes notika Kulturas nama un Livānu 1. un 2. vidusskolu sniegtais koncerts. V. Mārtiņa

* * *

7. novembra rīts. Pulkstens ir mazliet pāri deviņiem, bet ielās jau manāma svētku rošība. Šurp turp iet svētkiem posušies cilvēki, ar liksmām sejām pa ielām steidzas abu Līvānu vidusskolu skolēni. Šodien visa tauta svin Padomju valsts 40. gadu jubileju, šodien ir viņu darba lielāskate.

Ap pulksten desmitiem vienu rūpniecu, iestāžu un organizāciju pagalmos strādnieki un inteligence jau sāk kārtoties svīnīgajam gājienam. Maršam skanot, rūpnieci, iestāžu, uzņēmumu strādnieki, skolēni iziet uz laukuma pie krāšni izgreznotās tribunes. Savas vietas ieņem prezidijs. Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 40. gadadienai veltīto mītiņu atklāj Līvānu rajona darbaļaužu deputatu Padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Bravins.

Mītiņā uzstājas partijas rājona komitejas sekretārs b. Avika, komjaunatnes rājona komitejas sekretārs b. Sergejevs, MTS galvenā agronomē b. Vucāne, Līvānu 1. un 2. vidusskolu pionieri orga-

nizaciju pārstāvji, pensionārs, 1917. gada revolūcijas dalībnieks b. Livdāns un citi rājona vadošo iestāžu darbinieki un darba pirmārindnieki.

Pēc tam gar izrotāto tribini aizsojo spīta rūpniecas, stikla fabrikas, kūdras fabrikas un citu iestāžu un organizāciju strādnieki, aiziet skolu jaunatne. Skan apsveikuvi un „urrā” saucieni.

Vēl ilgi pēc demonstracijas ielās nenorimst kustība. Svētku līksme skan katrā mājā, katrā cilvēka sirdī.

O. Leja

Kopī augļu dārzus

Šogad lauksaimniecības arteja „Brīvais zemnieks” valde lielu vērību veltī augļu dārzu kopšanai un sagatavošanai ziemai. 2 ha dārza platībai aplikts apkārt stieplu pinuma žogs, kas pasargās ābelītes no zākiem, bet pārējā platībā ābelītes apsietas.

Iznīkušo un bojāto ābelīšu vietā tika iegādātas vērtīgas sala izturīgas un pret slimībām neuzņēmīgas šķirnes, kā Trebis sēklādzis, mālābols, svītrotais pepiņš un citas.

Visus kopšanas darbus veic kolchoza dārkopis J. Močs. E. Iesalniece

Cukurbietes līdz nogādāšanai uz cukurfabriku iezīmo virszemes stirpās

Šogad kolchozā „Cīpa” cukurbietes audzēja tikai 4 ha platībā, abās brigadēs pa 2 ha. Raža otrajā kompleksajā brigadē (brigadieris b. Vaivods) bija ļoti laba. No 2 ha platības novāca 50,05 tonnas cukurbiešu, pirmajā brigadē — 21 tonnu. Cukurbietes laikā novāca un apgrīzeja.

Kontraktacijas plānā kolchozam paredzēts nodot 45 tonnas biešu, bet iegūts pavisam pāri 70 tonnas.

Tā kā laika apstākļi šo laiku bija slikti un grūti bieles aizvest, tad kolchoznieki nolēma tās iezīmot. Biedra Vaivoda brigadē daļa cukurbiešu savestas un iezīmetas šķūni, daļa turpat uz lauka virs zemes. Arī 1. kompleksā brigadē visas cukurbietes sablākotas virs zemes uz lauka.

A. Kociņa

Pārskats

par plena ieguvī rajona kolchozoz laikā no 1957. g. 1. I līdz 1957. g. 1. XI (pēc CSP inspekturas ziņām)

Nr. p.k.	Kolchoza nosaukums	Iegūts piena uz 100 ha	Izslaukts piena no 1 barības govs kg		vairāk salīdzinot ar 1956. gadu	10 mēnešos	oktobra mēnesi
			No 1. I līdz 1957. g. 1. XI	1957. g. oktobrī			
1.	Nākotne	336	2604	262	459	47	
2.	Stalīna v. n.	240	2283	251	577	65	
3.	Brīvības zemnieks	235	1920	205	535	69	
4.	Zelta vārpa	233	1733	164	367	33	
5.	Čapajeva v. n.	229	1939	153	438	42	
6.	Darbs	217	1829	181	404	55	
7.	Ziedošā vārpa	194	1765	155	475	55	
8.	Oškalna v. n.	190	1567	146	289	25	
9.	Druva	185	1743	142	572	62	
10.	Uzvara	164	1874	164	547	49	
11.	Strauts	162	1547	152	141	41	
12.	Dzimtene	150	1486	168	211	65	
13.	Sarkanais karogs	145	1820	166	337	53	
14.	Cīpa	140	1662	166	734	102	
15.	Latgales zieds	136	1725	155	286	44	
16.	1. Maijs	135	1557	143	227	8	
17.	Gaisma	127	1732	154	—	—	
18.	Darba tauta	127	1398	105	152	14	
19.	Vorošilova v. n.	112	1458	99	457	27	
20.	Daugava	107	1542	142	263	28	
21.	Kaļiņina v. n.	103	1387	126	179	25	
22.	Molodaja gvardija	103	1579	139	335	28	
23.	Padomju Latvija	100	1388	102	241	22	
24.	Leņina v. n.	86	1281	113	—	—	
25.	Draudzīgais maijs	72	1279	112	205	29	

Kolchozā „Nākotne” ar pēdējos hektarus rudens aruma

Pašreizējā momentā rājona kolchozoz spraigi rit rudens aršanas darbi. Kolchozi cēšas pēc iespējas vairāk un labāk apstrādāt zemi rudeni, kas būs vērtīgs ieguldījums nākošā gada lauksaimniecības kulturu augstu ražu ieņēšanai. Pirmajās rīndās rājona rudens aršanas plāna izpildē iet kolchozi „Nākotne”, „Darba tauta” un „Sarkanais karogs”.

Plaši izvērst linu produkcijas apstrādi rajona kolchozos

Šogad rajona kolchozu linkopji izaudzēja bagātu linu rāzu. Labākie linu audzētāji — kolchozi Stalīna vārdā nosauktais, Kalījina vārdā nosauktais, Vorošilova vārdā nosauktais „Darbs”, „1. Maijs” un daži citi linus no plūca, izmērcēja, izklāja un sacēla labākajos termiņos — augustā, septembrī. Tas arī vieniem nodrošina šogad nodot augstas kvalitates līnķiedru.

Linu apstrāde jau šodien jāuzsāk visos rajona kolchozos, jo savlaicīga darba veikšana saglabā linķiedras kvalitati. No iepriekšējo gadu pieredzes zinām, ka tur, kur linu produkciju apstrādā un nodod valstij agrāk, iegūst labāku tās novērtējumu un līdz ar to lielākus ienākumus.

Kāpēc agrāk apstrādātā un nodotā linķiedra tiek labāk novērtēta, ar augstāku numuru? Tāpēc, ka linķiedrā saglabājas visas ķīmiskās vielas, kas pamazām samazinās, pagarinoties laikam kopš linu stiebriņi stāv neapstrādāti.

Kā apstiprinājumu minētajam var pievest piemēru. Pāgājušajā gadā kolchozi „Druva”, Stalīna vārdā nosauktais, „Sarkanais karogs” linu apstrādi un nodošanu valstij veica līdz 1957. g. 1. janvarim un ieņēma no katra linu ha attiecīgi, piemēram, 15770, 15147 un 14030 rubļu. Kolchozi „1. Maijs”, Vorošilova vārdā nosauktais, „Draudzīgais

maijs” linu produkciju nodeva pēc jaungada un ieņēma no viena ha linu no 11 līdz 9 tūkstošiem rubļu.

Vēl sliktāki rezultati pagājušajā gadā bija kolchozos „Ziedošā vārpa”, Oškalna vārdā nosauktajā, Čapajeva vārdā nosauktajā, „Dzimtene”, „Molodaja gvardija”, „Padomju Latvija”, „Latgales zieds”, „Darba tauta”, Leņina vārdā nosauktajā un „Gaisma”, kur no viena ha ieguva tikai no 8560 līdz 4070 rubļu.

Minētie piemēri rāda, ka izaudzētā linu produkcija jā-apstrādā tūlīt rudenī, nekavējoties ne dienu.

Darbā jāieslēdz visi MTS un kolchozu linu apstrādes agregati, visas maļamās mašīnas. Pirms apstrādes linu stiebriņi pienācīgi jāsagatavo:

jāšķiro pēc garuma un krāsas. Arī tas ievērojami pa-augstina linķiedras kvalitatī. Linu apstrāde un nodošana valstij jau uzsākta. Kolchozs „Brīvais zemnieks” jau nodevis vairāk kā 3 tonnas linu stiebriņu, „Zelta vārpa” tuvu pie tonnas linķiedras. Nodotā produkcija guvusi labu novērtējumu.

Ar pilnu jaudu strādā Stalīna vārdā nosauktā kolchoza linu kaltes un maļamā mašīna.

Ar linu apstrādi kavēties nevar. Tā jāuzsāk visos kolchozos. Jo ātrāk apstrādāsim un nodosim valstij linu produkciju, jo saņemsim lielāku apmaksu.

A. Kornijenko,
Līvānu linu sagādes punkta direktors

Vēl viena jauna skola rajona skolēniem

Šā gada 5. novembrī Kalījina vārdā nosauktā lauk-saimniecības arteļa kolchoznieku bērni sapēma skaistu svētku velti — jaunu 7-gadīgo skolu.

Skolas atklāšanas svītīgā aktā direktors b. Krastiņš pateicās Komunistiskajai partijai un Padomju valdībai, kas darbalaudīm devušas tik plašas iespējas.

Biedrs Krastiņš norādīja, ka tikai Padomju Savienībā, kur pati tauta ir īstais savas zemes saimnieks, var tik īsā laikā — dažos mēnešos — uz-celt tādu lielu un skaistu skolu kā Daugavas 7-gadīgā skola.

Skolas kolektiva vārdā b. Krastiņš apsolīja pielikt vi-sas pūles, lai varētu veikt svarīgos uzdevumus: celt skolēnu sekmes, disciplinu un ieaudzināt bērnos kultu-ras iemaņas. Tautas izglītības nodaļas vadītājs b. Lus-tiks apsveica skolēnus un no-vēlēja teicamas sekmes.

Pateicību kolchozniekiem, rajona vadošajām organizaci-jām un skolas celtniekiem Izglītības ministrijas vārdā izteica b. Vītola.

Latvijas KP Līvānu rajona komitejas sekretārs b. Bras-lavecs apsveica skolēnus, skolotāju kolektīvu un bērnu vecākus ar jaunās skolas at-

klāšanu un uzaicīnāja skolē-nus centīgi mācīties, lai, iz-ejot dzīvē, viņi varētu droši vadīt moderno padomju tech-niku.

Svinīgā akta noslēgumā skolas direktors b. Krastiņš nosauca labākos skolēnus, ko skola un kolchozs premēja ar grāmatām par centību mā-cībās un aktivu darbu kolchozā.

Par aktivu piedalīšanos skolas celtniecībā un veiksmīgu celtniecības darbu vadību arteļa biedri nolēma piešķirt skolas direktoram b. Krastiņam un kolchoza priekšsēdētājam naudas premiju.

Z. Rumba

Kolchoza slaucējas savas saistības godam izpildīja

Sagaidot Lielās Oktobra so-cialistiskās revolūcijas 40. ga-dadienu, ikviens padomju pilsonis centās kāpināt savu darba ražību, lai svētkus sa-gaidītu ar jo augstiem sa-sniegumiem darbā, līdz ar to stiprinot mūsu valsts varenību.

Rožkalnu ciema lauksaim-niecības arteļa „Uzvara” slaucējas šos svētkus sagai-dīja ar labiem panākumiem piena izslaukumu kāpināšanā.

Šā gada desmit mēnešos arteļa slaucējas izslauca 262 tonnas piena, tas ir, par 69 tonnām piena vairāk kā pa-gājušajā gadā, gada plānu iz-pildot desmit mēnešu laikā.

Arteļa slaucējas palielinā-jušas ne tikai piena kopie-guvi, bet arī izslaukumus no

vienas govs. Plānots bija no govs šogad izslaukt 1700 litru piena, bet jau uz 1. no-vembri izslauca no govs vairāk kā 1800 litru, lai gan pa-gājušajā gadā izslauca tikai 1400 litru. Labākās slaucējas izslauca vēl vairāk: H. Rāz-na — 2400 litru, I. Lazdāne, — 2250 litru, E. Vingre 2200 litru, E. Rāzna 2100 litru.

Uzņemoties papildus saistības, arteļa slaucējas apnē-mās izslaukt 288 tonnas piena. Par šo saistību izpildi viņš tad arī tagad cīnās.

Arteļa 3. kompleksās bri-gades slaucējas Inta Lazdāne, Eleonora Vingre, Emilia Rāzna un Anna Pabērze par godu Oktobra revolūcijas 40. gadadienai uzņēmās paaug-stinātas saistības: līdz 1. no-vembrim no govs izslaukt pa 2000 litru, kas kopā sastāda

72 tonnas, bet līdz gada beigām vēl 300 litru piena no katras govs.

Izlasot mūsu laikrakstā rakstu par brigades slaucēju uzņemtajām saistībām, viens otrs pasmējās un izteica vienu otru ironisku piezīmi. Tomēr brigades slaucējas ne-apmulsu un kērās pie darba. Un, lūk, jau rezultati skaidri redzami. 3. brigades slaucējas Lazdāne, Vingre, Rāzna un Pabērze savu solījumu izpildīja. Vidējais izslaukums no vienas govs uz 1. novembri bija 2120 litru.

Tā, lūk, šīs brigades slau-cējas Oktobra svētkus sagai-dīja ar jaunām darba uzva-rām. Atliek tikai novēlēt vi-ņām labu veiksmi turpmākājā darbā līdz gada beigām.

O. Pārups

Jauni dzīvokļi strādniekiem

Cik patīkami redzēt pace-jamies jaunu dzīvojamo ēku! Paskaties uz tādu jaunu skaistu māju, kuras viens gals varbūt vēl apjodzi ar sastatnēm, uz logiem, redzami apmetuma javas vai krāsu traipi, bet otrā gala logos redzami aizkari, puķes, iekšā smaržo pēc svaigas, vēl pilnīgi nenožuvušas krāsas un apmetuma, un nevilius, gribot vai negribot, jā-sāk domāt par dzīvi, par cilvēkiem.

Mēs paejam garām daudzām ēkām Fabrikas ielā, paejam garām kūdras fabrikas klubam, kopmītnei un

beidzot apstājamies jaunas vienstāvu ēkas priekšā. Tā ir jaunā 21 dzīvokļi lielā dzīvojamā ēka, ko uz Oktobra revolūcijas svētkiem saņēma lietošanā kūdras fabrikas „Līvāni” strādnieki.

Dodamies pie šīs mājas pirmā iemītnieka, kūdras fabrikas „Līvāni” galvenā me-chaniķa b. Ziemeļa.

Mūs saņem mājsaimniece

Valentina Ziemele, tālāk, darbojās ar radio uztvērēju, atrodam Ziemeļu jauno atva-si Visvaldi.

Uz jautājumu kā jūtas jaunā mājā, Valentina atbild, ka šeit esot nesalīdzināmi labāk. Vecajā dzīvoklī tādai gimelei kā viņu pišķīgi bija jāsmok, ne tur bija gaismas, ne gaisa.

Labi jūtas jaunajā mājā arī jaunais pāris: kom-junieši

Valdis Veips un viņa sieva Jevgenija Jakovļeva un visi citi, kas te pār-nākuši dzī-vot.

Attēlā: kūdras fabrikas jaunā māja un mazais Vis-valdis Zie-melis jaunā dzī-voklī.

A. Upenieka teksts
V. Mauriņa foto

Pieaugot darbaļaužu dzīves līmeņa nepārtrauktai augšupejai, rodas arvien vairāk un vairāk prasību pēc dažādām rūpniecības un lauksaimniecības precēm, bez tam līdz šim pilsētā esošie veikali un to izvietojums neapmierināja pilsētas darbaļaužu intere-ses, jo pilsētā bija tikai viens komisijas veikals, kur varēja iepirk lauksaimniecības pro-ductus. Tāpat arī veikalu iz-vietojums daudziem, jo daudziem pilsētas darbaļaudīm atņēma daudz brīvā laika, kamēr nokļuva līdz vienīga-jam komisijas veikalā.

Lai labāk apkalpotu pilsē-tas darbaļaudis, Oktobra re-volūcijas 40. gadadienās priekšvakarā Līvānu patērē-

tāju biedrība atvēra komisi-jas veikalā (kiosku) Rīgas ielā pie tirgus laukuma, kurā plašā izvēlē var iepirkties dārzājus un citas lauksaim-niecības preces.

Atvērti divi jauni veikali. Viens pārtikas preču veikals № 30 Brīvības ielā un piena produktu veikals Rīgas ielā pie Dubnas tilta.

Jaunatvētie tirdzniecības punkti sen gaidīti, jo patie-šām kā piena veikals, tā veikals aiz dzelzceļa jau sen bi-jā nepieciešami. Tagad vēlē-šanās var būt tikai viena — lai patērētāju biedrība parū-pētos par bagātu preču dau-dzumu un assortimentu šajos veikalos.

S. Gusārs

... par „ilgo domāšanu“ nē

Rīgas ielā 34 atrodas viens no labāk iekārtotiem Līvānu patērētāju biedrības veikaliem. Te patīkami iepirkties, jo tārais, glīti iekārtotais veikals it kā aicināt aicina pircējus. Tikai ir viena ne-laime. Remontējot un iekār-tojot telpu veikalam tika aizmirstas kāpnes. Tā kā bi-jā izlūzušas, ar bedri priekšā, tā arī palika. Mēneši divi at-pakāl tika gan atvesti mate-riali: kieģelji, grants un izbēr-ti veikala priekšā. Acīmredzot

biedri, kam par veikala labiekārtšanu jārūpējas, nodo-māja tās izlūzušās kāpnes remontēt. Bet, kā izrādās, tad par daudz ilgi viļi domā, jo pircējiem, ejot no veikala, joprojām jābaidās ne tikai no izlūzušajiem pakāpieniem, bet arī no kieģelju gubas.

Patērētāju biedrības priekš-sēdētāj, b. Antonov, vai ne-vajadzētu reiz kerties pie šo kāpņu remonta?

J. Iesalnieks

Redaktore H. JEROFEJEVA